

PÄKAPIKUTAJA

Võru Lasteaia Päkapikk ajaleht

Hampeli rühm lasteaia ehitust kontrollimas

Sügisannid Võrumaa metsadest

PÄKAPIKKUDE TARKUSEPÄEV “TERVELT JA TARGALT SUUREKS!”

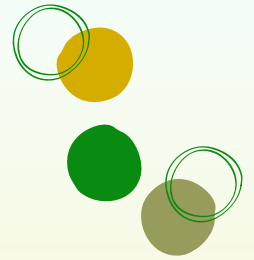
Kadri Mähar

1. septembril seadsid suuremad päkapikulapsed oma sammud Koreli pargi suunas, et ühiselt tarkusepäeva tähistada. “Kuidas saada targaks ja mida selleks tegema peab?” - uurisid suuremad päkapikud väiksematelt. Ühise arutluse käigus jõuti järelduseni, et targaks saab nii koolis, kodus kui lasteaias ning ka õues mängides võib tarkusi juurde koguda. Seda otsustati siis ühiselt ka proovida. Suured päkapikud pakkusid välja, et mängides võiks omandada spordi-, muusika-, kunsti-, looduse ja tähetarkusi.

Plaan paigas, suundusid rühmad tegevuskeskustesse. Kunstikeskuses said lapsed valmistada lilleõitest mandalat, tähekeskuses teha tähejoogat, muusikakeskuses laulda, tantsida ja mängida, spordikeskuses turnides meelde tuletada oma vanuse ja nime algustähe ning keskkonnakeskuses tundma õppida erinevaid veekogusid. Sedasi tegutsedes möödus aeg kiiresti ning märkamatuks olid lapsed lisaks lõbusale tegutsemisele ka uusi tarkusi kogunud. Ühises lõpuringis tõdeti, et mängides on lõbus õppida. Vahva tarkusepäeva meeneks sai iga laps kaasa kleepsu “Tervelt ja targalt suureks!” ning Hampeli rühma õpetaja Kadi Kronbergi toreda luuletuse. :)

**Kõik on uus septembrikuus,
näe, Merikesel uus on pluus.
Ja Kadri ärkab nüüd kell kuus,
ja Kadil ümaram on puus.
Ja mõnel lapsel vanus uus
ja mõnel hammas liigub suus.
Ja veidi kollast kasepuus,
kõik, kõik on uus septembrikuus!**

SEL AASTAL TULI SÜGIS TEISITI ... JÄLLE!

Piret Kroon, Kadi Kronberg

Küll on see esimene sügiskuu ikka üllatusi pakkuv! Vähemalt Hampelite jaoks. Eelmisel aastal pidid 6. rühma lapsed harjuma uue ajutise õpetajaga ja tundub, et saadi hästi hakkama, sest miks muidu saatis selle aasta september Hampelitele veelgi rohkem uuendusi.

Hampelid Kandle aias

Meie rühmast läks ära sõber Eston, aga loodus ju tühja kohta ei salli ning meiega liitus tore tüdruk Kerili. Lisaks Kerilile veetis meiega aega Pille-Riin, kellel aga on juba kõik koolihambad suus ja seepärast läks ta 1.septembril ülikooli.

Meie sõber Pille-Riin (pildil keskel)

Hampelite ajutine kodu suures koolimajas erineb väga meie eelmisest pesitsuspaigast ning seetõttu õpetab nii väikestele kui suurtele Hampelitele oskust kohaneda, arendab loovust ja esitab väljakutseid. Kui koolimaja õuel ikka ruumi ja vahendeid napib, siis saab avastada Võru linna parke ja mänguväljakuid, ehitada olemasolevatest materjalidest helikopteri või toa, teha päris oma onn ja mängida telkimist, toita tiguseid, püüda porilombist kala või teha väikesed kodud putukatele.

Poiste onn

Tiidrukute kodu

Helikopter

*Värskelt
valminud
laud ja toit*

Loomulikult hoiame silma peal ka Päkapiku lasteaia ehitusel ja hetkel on meie poisid küll mures, sest pole päris kindlad, kas ehitajad ikka oma segaduse oskavad korda ka teha. Meil jääb loota, et need suured poisid, kes praegu meie Päkapiku lasteaias tegutsevad, teavad, mida teevad! Hampelid naudivad seni suurt võimlat ja värvilist sügist.

Lenna ja Hardi koer

Sügis on lähedal

KAISA SADA VANAISA

Dilidonid

„Kaisa sada vanaisa” on lastekirjanik Markus Saksatamme poolt kirjutatud kolmeteistkümnes raamat.

Kaisal on mure - tal ei ole vanaisa, kuigi mõnel lapsel on neid lausa kaks. Kas see pole ülekohtune... Kuidas saada üle häbelikkusest ja pimeduse pelgusest ilma vanaisa abita? Aga Kaisa juba hätta ei jää! Ta mõtleb vanaisad lihtsalt välja ja neid iga vajamineva olukorra jaoks.

Lastele meeldis raamatu ettelugemine ja arutus väga. Vahvad olid ka Anni Mägeri poolt joonistatud pildid. Jutustamine läks rõõmsalt ja sujuvalt üle oma vanaisadele. Meie rühma lapsed, kellel ka ei ole vanaisa, lubasid samuti vajadusel vanaisa välja mõelda. Puudust tunti vanaisadest, kellel ikka ja alati on aega laps ära kuulata. Oli tore ja lõbus vestlusring.

Suured tänud kirjanikule ja kunstnikule vahva raamatu eest!

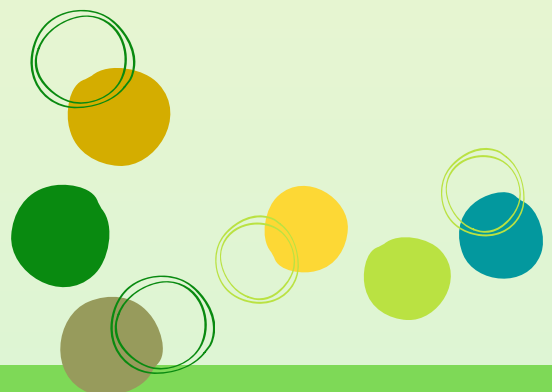
ÕNNESEENE TEGUTSEMISED...

Õnneseene rühm

Saame taas kokku oma praeguses hoovis, et rattaga sõita, liivakastis mängida, uurida tigude elu...

Jalutuskäigud Kesklinna parki,
Tamula järve äärde...

Enne puhkama jäämist
tuleb korralikult süüa
teha...

Helkurvestid selga ja taas
parkidesse mängima...

1. septembrit on tore ühiselt
tähistada...

PILDIKESI PÄKADEST

Päka rühm

1.septembri mullipidu

Elisabeth ja Saara on igapäevased harja toojad, et liivakasti ääred puhtaks saaksid

Hanna teab, et kui sõrm haiget saab, siis sobib valu leevendamiseks ükskõik mis leht

Hommikud on rasked

Kristofer tegi Vaike tossu sisse nalja

Päikese voolimine

Reipalt ujuma!

Siidrimõisa Lihaköögis on Päkad juba müüjatele tuttavad

Õunakorjaja Saara

Vanniga poodi kommi järele

Vaike hoolib oma tervisest ja karastab ennast

PESAMUNADE ESIMENE KUU LASTEAIAS

Marika Schmidt, Liina Vaglates, Kaja Jürisoo

Iga algus on raske - ütleb vanasõna. Ja nii oli ka väikestel Pesamunadel. Tuli tulla oma turvalisest kodust, oma kallite mänguasjade, emmede-isside ning vendade-õdede juurest Päkapiku lasteaeda Pesamuna rühma. Siin on uued mänguasjad, teised lapsed ja toredad õpetajad, aga see kõik vajab ju väikese inimese jaoks harjumist.

Alguses oli kõige turvalisem paik magamiseks õpetaja läheduses. Nüüd sobib magamiseks iga koht ja asend.

Tänaseks on meie Pesamunad lasteaiaga, õpetajatega ning uute sõpradega kohanenud. Meile meeldib mängida nii toas kui õues. Vahel istume süles, uurime raamatuid, joonistame ilusaid pilte. Söögilaud on üks põnev koht nii söömise ajal kui ka pärast söömist. Oleme tutvust teinud laulmise ja liikumisega. Ja nüüd tuleb meil lasteaia voodis imehea uni.

Meie rühmas on väga tubli vabatahtlik Austriast, kelle nimi on Florentina. Lapsed on ta hästi omaks võtnud ning mängivad ja tegutsevad heal meelel koos Florentinaga.

Florentina: „Kui ma tulin Päkapiku lasteaeda, võtsid mind Liina, Marika ja Kaja väga sõbralikult ja soojalt vastu. Õpetajad on väga hoolivad, selgitavad mulle eesti keelseid sõnu ja mul on lastega väga lõbus. Isegi kui ma räägin täiesti teist keelt, meeldin ma lastele ja nad mängivad minuga. Samuti meeldib mulle väga Võru linn. Koos oma toakaaslasega olen ma palju linnas ringi käinud. Me käisime Tamula rannas, kenas kohvikus ja vaatasime mitmel korral päikeseloojangut. Kuigi ma olen oma kodust Austriast nii kaugel, naudin ma väga oma aega siin koos toredate inimestega, kes mind ümbritsevad. Ma tunnen ennast siin hästi!”

MATKASELLI SÜGIS

Himpelid Maie, Piia ja Helen

Ühises vestlusringis jagasid lapsed oma eelnevaid kogemusi ja mõtteid, milline võiks olla üks matk. Näiteks arvati, et matkale võiks minna matkabussiga. Paljud lapsed seostasid matkamist metsas seenel ja marjul käimisega. Laste jutust selgus, et nende varasemad matkakogemused olid vähesed. Veel arutlesime, mida on matkale vaja kaasa võtta. Esimeseks mõtteks pakuti välja, et matkale võiks kaasa võtta mänguasjad ja sööki-jooki. Mänguasjad jätsime sel korral rühma. Iga laps võttis kaasa oma seljakoti. Seljakotti sai laps kaasa pakkida õuna, et matkarajal väsimust ja janu peletada.

Matkasime Jussikese lasteaia lähedal asuvasse parki, mis alates 2005. aastast kannab nime Juudi park. Rohkem saab selle kohta lugeda:

https://muuseum.jewish.ee/Places/juudi_park_ee.html.

Mida lapsed matkal olles märkasid ja leidsid, saab vaadata fotodelt. Sel korral harjutasid lapsed ise tahvelarvuti abil pildistamist.

KÕIKIDE RÜHMADE KOKKUVÕTTED
MATKAPÄEVAST LEIAD:
[HTTPS://PADLET.COM/PP_S/LTHJGN0VN291
P6WG](https://padlet.com/pp_s/lthjgn0vn291p6wg)

NINATARGAD AVASTAVAD JA UURIVAD....

Ninatarga rühm

...peamiselt vett. Laste algatusel on meie esimene projekt vihmast. Kust vihm tuleb? Kuhu läheb? Kuidas vesi kraanist tuleb? Kas vesi kraanist üldse otsa ka saab? Kuidas ta torust alla voolab? Ja mis põnevaid mängu saab porilombis mängida!

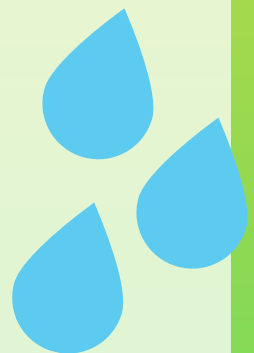

Makaronisuppi keetmas
Netti: "Mis te sinna supi sisse
panete?"
Kaisa: "Makaronisalatit!"

Katse "Vihm kotis"

TEGUSAD JA TUBLID PÄKAPIKUST

Motivatsioonimeeskond

Uue õppeaasta alguses saime lõpuks avalikustada ja õnnitleda eelmisel õppeaastal meie lasteaia kolleegide tunnustuse pälvinud töötajaid.

Vääriliste väljaselgitamine algas juba kalendriaasta kevadel. Olude sunnil toimus küsitlus sel korral interneti vahendusel. Iga töötaja sai tema arvates õppeaasta jooksul enim silma paistnule ja tunnustamist väärinule anda hääle kolmes erinevas kategoorias: pedagoogid, õpetaja abid ja juhtkond koos abipersonaliga.

*Aasta Päkapiku õpetaja abi Maie Kuklane
ja Aasta Päkapikk õpetaja Liina Vaglates*

*Aasta Päkapiku taustajõud majaperenaine
Sirje Kronberg*

Aasta päkapikuks valiti õpetaja Liina Vaglates. Liina jäi kolleegidele silma oma aktiivsuse, hoolivuse, südamekuse ja tööle pühendumusega. Teda iseloomustatakse kui õpetajat, kes kaasab ja julgustab lapsi, on korrektne ja eeskujulik liikumisharrastustes. Liina soovib anda oma panuse lasteaia töö heaks ja harib end õppe- ja kasvatustöö valdkonnas.

Lasteaia aasta päkapiku abiks osutus Hampeli rühma õpetaja abi Maie Kuklane. Teda tuntakse kui südamlikku ja hoolivat inimest. Veel töid hääletajad välja, et Maie annab kõik võimaliku, et lapsel oleks hea meel iga päev lasteaias olla, et tema jaoks pole kunagi koormaks laste erinevate vajadustega tegelemine.

Sirje Kronberg, meie lasteaia majaperenaine, sai tiitli aasta päkapiku taustajõud. Küsitlusele vastates töid vastajad välja, et ta on kuldsete kätega naine. Maja on tänu talle alati puhas ja õueala korras.

LIINA, MAIE JA SIRJE
PALJU ÕNNE TUNNUSTUSE
SAAMISE PUHUL!
OLEME TEIE ÜLE UHKED!

Uue õppeaasta avaüritusel Koreli oja ääres lähevad Hampelid järgmisesse tegevuskeskusesse, mida juhendab Merike. Õpetaja uurib, kelle juurde me nüüd jõuame. Keegi lastest ütleb vaikselt Merikese nime. Sandra kuulis natuke valesti ja hüüdis kõvasti "Meritäheke!"

Netti: "Kas sul mütsi pole, Kaisa?"

Kaisa: "Ei ole."

Netti: "Aga mis sul hommikul peas oli?"

Kaisa: "Juuksed."

Enry: "Ma oskan vee all olla!"

Netti: "Aga kas me vee all elada ka saaksime?"

Enry: "Ei, sest meil ju pole uimesid!!!"

Liikumistund Kandle aias. Lapsed istuvad pinkidel ja teevad jalgadega rattasõitu. Üks poiss ei tee. Liivi püüab teda innustada: "Jalad käima! Näita, kuidas sa sõidad!" Poisi jalad ei liigu endiselt ja ta vastab rahulikult: "Mul on elektriratas!"

Stressivaba sügis

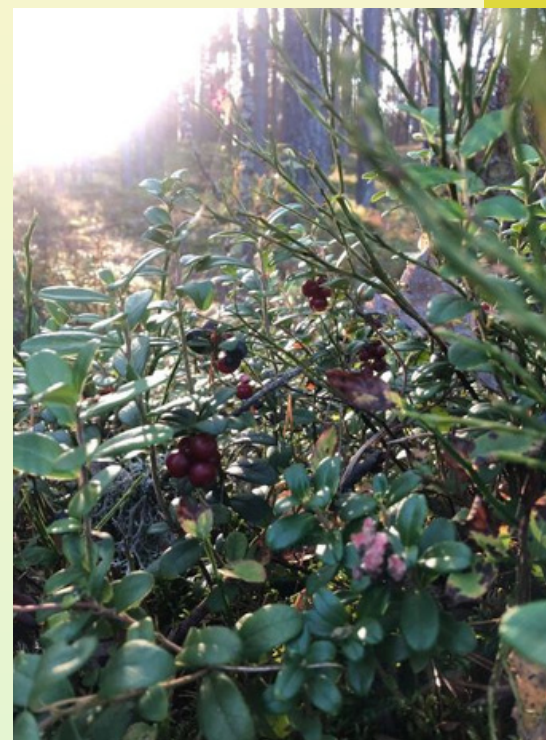
Pööripäev pöörab päikese pilve taha peitu,
vihmahoog jõuab jooksupärale.
Kollased lehed lendlevad vihmapiiskadega võidu,
järgmisel hetkel päike ämblikuvõrgus sädeleb.

Kõik muutub kiiruga, ka riided meie seljas.
Villased sokid ja kummikud on jälle moes.
Mis sa ikka teed kõleda ja külmaga?
Kui võimalik, siis küdeva ahju ette poe!

Võta kätte hea raamat ja teetass,
ingver, mesi ja sidrun seal sees.
Hea on kui paitamiseks on oma kass.
Seekord stressivaba sügis endale tee.

Kirjuta kiri ammu-unustatud heale sõbrale.
Otsi välja paber, ümbrik ja mark.
Ära seekord mõtle arvuti klaviatuurile.
Sõitku seenele see virtuaalne värk!

Oh jah! Seened on sel aastal puhtad.
Ussidel õuntest sai suvel isuke täis.
Soomätastel jõhvikad on lausa kuhjas.
Pärast tööpäeva kiiresti metsa –
nii see sügisene eluke käib!

Toimetasid: Silleriin Simm ja Anita Punamäe

Suur tänu kõikidele kaasautoritele!

